

precum și de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, că inculpatul a fost condamnat anterior pentru o infracțiune similară, că a restituit prejudiciul material cauzat părții vătămate.

3. La 22 aprilie 2014, inculpatul a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie atenuantă pedeapsa.

Apelantul a invocat că a restituit valoarea bunului părții vătămate, își recunoaște vina și se căiește de cele comise.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2014, apelul a fost respins, ca depuse peste termen.

Instanța de apel a reținut că a fost încălcat termenul prevăzut la art. 402 alin. (2) Cod de procedură penală, care expres indică la imposibilitatea declarării apelului mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei. Acest fapt generează și imposibilitatea repunerea în termen a apelului.

Termenul de 15 zile pentru declararea apelului urmează a fi calculat din 28 martie 2014, dată la care inculpatul a primit copia de pe sentință. Deci, termenul de declararea a apelului a expirat la 14 aprilie 2014, dat fiind că 12 și 13.04.14 au fost zile nelucrătoare.

Totodată, apelul a fost declarat la 22.04.2014, adică peste termen.

5. Inculpatul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea acestei decizii, rejudecarea cauzei și stabilirea unei pedepse mai blânde.

Recurentul a specificat că vina și-a recunoscut-o, a restituit prejudiciu cauzat.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului respectiv pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect se atestă că potrivit art. 230 alin. (2), 231 alin. (3), 402 alin. (1) Cod de procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integral. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. La calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

În acest context se reține că, conform recipisei anexate la dosar, inculpatul a primit copia de pe sentința redactată la 28 martie 2014 (*f.d. 125 vol. 2*).

Deci, termenul de 15 zile pentru depunerea apelului urma să expire la finele zilei de 14 aprilie 2014.

Totodată, potrivit datelor de pe plic și ștampila de înregistrare a apelului în cancelaria judecătorei Orhei, acesta a fost depus la oficiul poștal la 18 aprilie 2014 și

înregistrat la 22 aprilie 2014, adică peste termenul prevăzut de lege și instanța de apel întemeiat l-a respins ca fiind declarat peste termen (*f. d.128, 129, pct. 3 și 4 din decizie*).

Pe lângă aceasta, potrivit art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală, nu poate fi atacată cu recurs sentința în privința căreia inculpatul nu au folosit calea apelului.

Rezultă că recursul ordinar nu are niciun suport legal în aspectul vizat, deoarece apelul tardiv echivalează cu nefolosirea acestei căi de atac.

Circumstanțele enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol este vădit neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Melnicenco Vitalie Nicolae împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 28 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2014, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată la 03 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE
DISPOZITIV

12 noiembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Liliana Catan,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 28 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2014, declarat de inculpatul

Melnicenco Vitalie Nicolae, născut la 16 septembrie 1986, originar și locuitor al s. Ivancea, r-nul Orhei, cetățean al R. Moldova, condamnat anterior:

1) la 26 octombrie 2011, prin sentința Judecătoriei Criuleni, în baza art. 186 alin. (2) lit. b),c), d), Cod penal, la 6 luni închisoare.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Melnicenco Vitalie Nicolae împotriva sentinței Judecătoriei Orhei din 28 martie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 14 mai 2014, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 03 decembrie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Liliana Catan